

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 139.839 van 26 januari 2005

A. 74.739/VI-14.164

In zake: **DEVOGHT** Nicole,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpensesteenweg nr. 127
1170 Brussel,

tegen:

DE RIJKSDIENST VOOR PENSIOENEN,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain VERRIEST, advocaat,
Tedescolaan nr. 7
1160 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 20 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Nicole DEVOGHT de nietigverklaring vordert van de impliciete beslissing van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Pensioenen om haar administratieve stand te wijzigen voor de periode van 1 oktober 1982 tot 31 maart 1987, een beslissing die blijkt uit de brief die haar op 21 april 1997 is toegezonden;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. BEECKMAN de CRAYLOO, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2004, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 september 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2004;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Pascale VANDER PLANCKE, loco Mr. Dominique LAGASSE, advocaat, die voor verzoekster verschijnt en van Mr. Marie VASTMANS, loco Mr. Alain VERRIEST, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van Mevr. BEECKMAN DE CRAYLOO, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. DE FEITEN

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen:

1. Verzoekster, mevrouw DEVOGHT, geboren op 4 mei 1939, bekleedde het ambt van adjunct-adviseur bij de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen.

2. Bij een besluit van 20 oktober 1983, met toepassing van artikel 14 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen en de artikelen 12 tot 14 van het koninklijk besluit van 13 november 1967 betreffende de stand disponibiliteit van het Rijkspersoneel, heeft de administrateur-generaal van de Rijkskas besloten om haar in disponibiliteit te stellen wegens ziekte gedurende 62 dagen die als volgt zijn gespreid:

- 4 dagen in januari 1983;
- 9 dagen in februari 1983;

- 10 dagen in maart 1983;
- 3 dagen in april 1983;
- 5 dagen in mei 1983;
- 12 dagen in juni 1983;
- 10 dagen in juli 1983;
- 1 dag in augustus 1983;
- 8 dagen in september 1983.

3. Bij besluit van 19 december 1984 heeft de administrateur-generaal, met toepassing van dezelfde artikelen, besloten om haar in disponibiliteit te stellen wegens ziekte gedurende 46 dagen die als volgt gespreid zijn:

- 3 dagen in februari 1984;
- 5 dagen in maart 1984;
- 6 dagen in april 1984;
- 6 dagen in mei 1984;
- 7 dagen in juni 1984;
- 8 dagen in juli 1984;
- 6 dagen in augustus 1984;
- 5 dagen in september 1984.

4. Bij besluit van 9 juni 1986, eveneens met toepassing van dezelfde artikelen, heeft de administrateur-generaal besloten om haar in disponibiliteit te stellen wegens ziekte gedurende 22 dagen die als volgt gespreid zijn:

- 7 dagen in juni 1986;
- 7 dagen in juli 1986;
- 8 dagen in september 1986.

Gedurende al die tijdvakken heeft zij als wachtgeld 60% van haar laatste activiteitswedde ontvangen.

5. De administrateur-generaal schrijft op 24 juli 1986 aan de Staatssecretaris voor Pensioenen, in antwoord op een nota van 12 mei 1986, het volgende:

" De situatie van betrokkene inzake ziekteverlof wordt geregeld bij het koninklijk besluit van 1 juni 1964 en het koninklijk besluit van 13 november 1967 waarbij artikel 110 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 wordt gewijzigd.

Sinds haar indiensttreding bij de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen op 11 januari 1965 is de situatie van betrokkene inzake ziekteverlof de volgende:

- I.- zij viel onder de toepassing van artikel 25 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 toen zij tot halve dagen verminderde prestaties om medische redenen uitoefende en dit binnen de voorgeschreven perken, namelijk 90 dagen per periode van 10 jaar dienstactiviteit.

Dat is telkens volgens de geldende administratieve procedure verlopen, met een geneeskundige verklaring en met de goedkeuring van de Administratieve Gezondheidsdienst.

- II. Betrokkene heeft niet alleen aanspraak gemaakt op artikel 25 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964, maar heeft ook herhaaldelijk ziektedagen opgenomen met een geneeskundige verklaring en met goedkeuring van de Administratieve Gezondheidsdienst op basis van artikel 14 van het koninklijk besluit van 13 juni 1967 waarbij artikel 110 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 wordt gewijzigd.

De situatie van betrokkene is dus volledig in overeenstemming met de geldende wetgeving inzake ziekte en invaliditeit.

Daarenboven wijs ik erop dat haar wedde volgens de regels is verminderd voor dagen disponibiliteit wegens ziekte.

De verwijzing naar artikel 21 van dat besluit is natuurlijk niet correct. Dat artikel heeft betrekking op ambtenaren met ziekteverlof die volgens de gezondheidsdienst in staat zijn om hun ambt met halve dagen weer uit te oefenen en de genoemde dienst moet de Minister daarvan dan op de hoogte brengen, wat in het geval van betrokkene niet geschied is.

(...)"

6. Bij het koninklijk besluit nr. 513 van 27 maart 1987 is de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen afgeschaft en de Rijksdienst voor werknemerspensioenen omgevormd tot de Rijksdienst voor pensioenen, die met ingang van 1 april 1987 de verplichtingen van de Rijkskas heeft overgenomen.

7. Op 18 augustus 1987 heeft de administrateur-generaal van de RVP de volgende beslissing ter kennis gebracht van verzoekster:

" Mevrouw,

Hierbij deel ik u mee dat ik besloten heb om u van ambtswege op non-activiteit te stellen zonder wedde, met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen.

De nauwkeurige opsomming van de dagen waarvoor u in die stand wordt geplaatst, vindt u in bijgaand document.

De financiële gevolgen van die non-activiteit zullen u later worden meegedeeld."

In bijlage 1 stond:

" De volgende dagen moeten worden geregulariseerd:

I. 1°) Als ziektedagen beschouwde dagen

1982 (...) TOTAAL 1982 = 19 dagen

1983 (...) TOTAAL 1983 = 29 dagen

1984 (...) TOTAAL 1984 = 23 dagen

1985 TOTAAL 1985 = 23 dagen

gelet op een nieuw recht op 3x30 halve dagen op 01.01.1985 (...)

1986 (...) TOTAAL 1986 = 9 dagen

1987 (...) TOTAAL 1987 = 21 dagen.

Men heeft ontdekt dat sinds 1982 ten onrechte 124 dagen als ziektedagen zijn beschouwd.

2°) De volgende dagen zijn beschouwd als dagen disponibiliteit wegens ziekte:

1983 (...) TOTAAL 1983 = 57 dagen

1984 (...) TOTAAL 1984 = 46 dagen

1985 (...) TOTAAL 1985 = 22 dagen

1986 (...) TOTAAL 1986 = 30 dagen

Men heeft ontdekt dat sinds 1983 ten onrechte 155 dagen beschouwd zijn als dagen disponibiliteit wegens ziekte.

3°) Het totale aantal dagen die ten onrechte als ziektedagen en dagen disponibiliteit wegens ziekte zijn beschouwd, bedraagt aldus voor de twee bestreden periodes 279 dagen.

II. Rechtzetting van het aantal dagen dat mevrouw DEVOGHT ten onrechte in disponibiliteit is gesteld wegens ziekte en naar aanleiding waarvan zij een met 40% verminderde brutowedde heeft ontvangen, terwijl zij voor 100% afwezig was wegens ziekte en die afwezigheid volgens de regels gewettigd was door een AGD.1:

- 5, 6, 7, 8 en 9 september 1983 5 dagen

- 8, 9 en 10 juli 1986: 3 dagen

- 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 september 1986: 7 dagen

- 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 en 17 april 1987: 9 dagen

- van 11 tot 31 mei 1987: 21 dagen

TOTAAL: 45 dagen".

8. Bij een verzoekschrift van 30 september 1987 vordert verzoekster de nietigverklaring van de voormelde beslissing van 18 augustus 1987.

9. In een handgeschreven nota van 2 april 1987, opgesteld naar aanleiding van een controle van het Rekenhof ter plaatse, wordt het volgende vermeld:

" I. Verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte of gebrekkigheid (art. 20 tot 25 van het KB van 01.06.1964), verlof wegens ziekte of gebrekkigheid (art. 14 en volgende van het KB van 01.06.1964) en disponibiliteit wegens ziekte of gebrekkigheid (art. 12 tot 15 van het KB van 13.11.1967).

Bij het controleren van het administratief dossier van mevrouw DE DEVOGHT is vastgesteld dat:

- 1° de voormelde ambtenaar de 90 wettelijk toegestane dagen (art. 25 van het KB van 01.06.1964) heeft opgebruikt op 01.10.1982 voor de referentieperiode 01.75 tot 12.84 en op 01.04.1985 voor de periode 01.85 tot 12.94;
- 2° betrokkene echter verminderde prestaties is blijven leveren, ondanks het feit dat haar nieuwe administratieve situatie niet gewettigd was door een beslissing van de Minister of de gemachtigde ambtenaar, zoals in de geldende rechtspositionele bepalingen wordt voorgeschreven;
- 3° de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen zich bovendien niet heeft gehouden aan de regelgeving inzake onwettige perioden van afwezigheid, die worden gelijkgesteld met verlof wegens ziekte en die ofwel voor 100%, ofwel voor 60% worden vergoed, naargelang betrokkene al dan niet in disponibiliteit was gesteld wegens ziekte (cf. brief van 13.10.1982 van de heer DELORGE, directeur, aan de Administratieve Gezondheidsdienst en brief van 08.12.1982 van de heer TAHON aan de Staatssecretaris voor Ambtenarenzaken).

Ondanks het duidelijke antwoord dat de Staatssecretaris op de bovenvermelde nota's heeft gegeven in zijn brief van 25.01.1983, waarvan de inhoud is overgenomen door de Staatssecretaris voor Pensioenen (cf. brief van 31.01.1983), heeft de voormelde ambtenaar ook de volgende jaren een fictief verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte gekregen, zodat geen rekening is gehouden met de richtlijnen die Ambtenarenzaken en de Staatssecretaris voor Pensioenen voor dat probleem hadden uitgevaardigd.

Die onrechtmatige situatie moet zowel administratief als financieel worden rechtgezet.

II. Invordering van bedragen van niet-verschuldigde wedden

Krachtens de geldige bepalingen terzake moet de periode van 16.04.1981 tot 15.10.1981, waarin betrokkene in disponibiliteit was wegens persoonlijke aangelegenheden, worden afgetrokken van de administratieve en geldelijke anciënniteit.

Hoewel die periode is afgetrokken voor de administratieve anciënniteit heeft de personeelsdienst begin 1986 vastgesteld dat men nagelaten had om de geldelijke anciënniteit aan te passen.

Op basis van de loonstrook van 24.02.1986 is de situatie alleen opnieuw bekeken en is vastgesteld dat niet-verschuldigde wedden ten onrechte niet zijn teruggevorderd. In die optiek kan worden verwezen naar de omzendbrief d.d. 08.10.1985 van de Minister van Sociale Zaken en de Staatssecretaris voor Pensioenen over de verjaringstermijnen die van toepassing zijn op de wedden van

het personeel van de instellingen van openbaar nut die onder het toezicht van het Ministerie van Sociale Voorzorg vallen.

10. Op 5 februari 1988 brengt de administrateur-generaal van de RDP de volgende beslissing ter kennis van verzoekster:

" Bij brief van 18 augustus 1987 heb ik u op de hoogte gebracht van mijn beslissing om u ambtshalve op non-activiteit zonder wedde te plaatsen met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen, en dit voor een aantal dagen die als bijlage bij die brief nauwkeurig worden opgesomd.

U hebt deze beslissing ter beoordeling voorgelegd aan de Raad van State. Daarbij hebt u inzonderheid aangevoerd dat u niet op de hoogte bent gebracht van de tegen u geplande maatregel en dat u niet de gelegenheid hebt gekregen om bedenkingen te maken.

Ik deel u mee dat ik besloten heb om de beslissing die u bij mijn brief van 18 augustus 1987 is meegedeeld, in te trekken.

Ik wil u erop wijzen dat die beslissing was genomen naar aanleiding van een opmerking van het Rekenhof, dat bij het nakijken van uw dossier vastgesteld heeft dat:

- 1° uw aantal verlofdagen voor verminderde prestaties is opgebruikt op 1 oktober 1982 voor de referentieperiode van 01.75 tot 12.84 en op 1 april 1985 voor de periode van 01.85 tot 12.94;
- 2° u desondanks verminderde prestaties bent blijven leveren;
- 3° de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen zich niet heeft gehouden aan de regelgeving betreffende disponibiliteit wegens ziekte.

De Rijksdienst voor pensioenen is verzocht die situatie recht te zetten, zowel administratief als financieel.

Het is mijn taak die situatie recht te zetten. Daarom wijs ik u erop dat het in mijn bedoeling ligt een identieke beslissing te nemen als die van 18 augustus 1987, tenzij u argumenten kunt aanvoeren tegen de opmerkingen van het Rekenhof. Bijgevolg verzoek ik u mij schriftelijk mee te delen waarom u van oordeel bent dat u verzet zult moeten aantekenen tegen de beslissing die ik van plan ben te nemen. Gelieve mij uw opmerkingen binnen een maand te bezorgen. Als dat niet geschiedt, zal ik ervan uitgaan dat u zich niet tegen de geplande maatregel verzet. Ik bezorg u opnieuw en voorzover nodig bij deze brief een overzicht van de dagen waarvoor ik van zins ben u op non-activiteit te stellen, alsook een overzicht van de bedragen die u in voorkomend geval zult moeten terugbetalen".

Bij de beslissing waren de volgende stukken gevoegd:

- de voormelde bijlage 1, die bij de genoemde beslissing van 18 augustus 1987 was gevoegd;
- een overzicht van 16 pagina's met de terug te vorderen bedragen van in totaal 553.008 frank.

11. In haar laatste memorie van 16 december 1988 voert de verwerende partij aan dat de bestreden beslissing eenvoudigweg is ingetrokken bij de beslissing van 5 februari 1988 en dat het beroep aldus doelloos was geworden.

12. Op 9 maart 1989 heeft het Rekenhof de verwerende partij, in antwoord op een brief van 12 oktober 1988, een afschrift bezorgd van de brief die het Rekenhof op 2 maart 1989 had gezonden aan de Minister van Pensioenen betreffende de terugvordering van de wedde die de Rijkskas ten onrechte had uitgekeerd. Die brief luidde als volgt:

" - ONDERWERP: Rijksdienst voor pensioenen (RDP) - terugvordering van de wedde die de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen ten onrechte heeft uitgekeerd aan mevrouw N. DE DEVOGHT, echtgenote van DELPEREE, adjunct-adviseur.

Tijdens een in 1987 verricht onderzoek van de personeelsuitgaven van de Rijkskas is enerzijds gebleken dat een periode van disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden die de betrokken ambtenaar heeft gekregen, namelijk van 16 april 1981 tot 15 oktober 1981 in weerwil van artikel 16 van het KB van 13 november 1967 betreffende de stand disponibiliteit van het Rijkspersoneel als dienstactiviteit was beschouwd bij het toekennen van de tussentijdse verhogingen in weddeschaal en is anderzijds gebleken dat de geldelijke situatie voor die periode nog altijd niet in orde was gebracht, hoewel de personeelsdienst van de Rijkskas de fout al in 1986 had ontdekt.

Bovendien is gebleken dat tussen 1 oktober 1982 en 31 maart 1987 een aanzienlijk aantal absenties van het betrokken personeelslid zijn geboekt als ziekte-dagen (zoals bedoeld in artikel 14 van het KB van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen en artikel 12 van het voormelde KB van 13 november 1967) en overeenkomstig die wetgeving zijn vergoed, hoewel de daartoe vereiste geneeskundige verklaringen ontbraken.

Uiteraard heeft men zich daartoe gebaseerd op de maandelijks, aan de administratieve gezondheidsdienst gerichte berichten inzake verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte of gebrekkigheid (zoals bedoeld in artikel 20 van het voormelde KB van 1 juni 1964), die losstaan van verlof of disponibiliteit wegens ziekte of gebrekkigheid.

De RDP die, krachtens artikel 3 van het KB nr. 513 van 27 maart 1987 tot afschaffing van de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen en tot reorganisatie van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen, in de rechten en plichten van de Rijkskas is getreden, heeft het bedrag van de wedde die aldus ten onrechte is uitbetaald becijferd op 550.000 frank.

Nadat, in het kader van het onderzoek ter plaatse, herhaaldelijk erop aangedrongen was om die wedde terug te vorderen, heeft het Hof op 12.10.1988 een brief ontvangen van de administrateur-generaal van die Rijksdienst (zie bijgaande kopie) waarin wordt meegedeeld dat het beheerscomité somber gestemd is over de afloop van een eventuele rechtszaak en het wenselijk acht het dossier te sluiten, tenzij het Rekenhof van oordeel is dat de Rijksdienst aansprakelijk zou kunnen worden gesteld voor het tekort dat aldus is ontstaan.

In dat verband wijst het Hof erop dat uit de (wettelijk voorgeschreven) overname door de RDP van de taken, bevoegdheden, rechten en plichten van de Rijkskas, volgt dat de RDP zich niet kan onttrekken aan de verplichting om alle bedragen terug te vorderen die de Rijkskas ten onrechte heeft uitbetaald.

Voorts ziet het Hof niet in waarom een geding geen gunstige afloop zou hebben, gelet op het feit dat alle handelingen van het overheidsbestuur terzake - in het bijzonder de beslissingen van zijn administrateur-generaal om betrokkene in disponibiliteit te stellen wegens ziekte nadat ze het maximale aantal verlofdagen dat haar krachtens artikel 14 van het voormelde KB van 1 juni 1964 kon worden toegekend, had opgebruikt, en de vergoeding die overeenkomstig die regelgeving voor die afwezigheidsdagen is toegekend - gesteld zijn zonder dat de noodzakelijke geneeskundige verklaringen voorhanden waren en in weerwil van de procedure die door de Administratieve Gezondheidsdienst wordt opgelegd en dus nietig zijn.

In dat verband moet nog onderstreept worden dat het verlof dat in 1985 aan de voormelde ambtenaar is toegekend, in strijd is met artikel 25 van dat besluit, aangezien zij tijdens de vroegere periode van dienstactiviteit van tien jaar reeds gedurende negentig dagen halve-dagprestaties had geleverd, los van het feit dat was vastgesteld dat het verlof tijdens de periode van 1 juni tot 30 september 1982 en tijdens de periode van 1 maart tot 31 mei 1985 door een onbevoegde overheid was toegekend, daar de ministeriële toestemming die krachtens artikel 24 van dat besluit wordt geëist, volledig ontbreekt.

Het Rekenhof staat erop dat de RDP de situatie dadelijk rechtzet en alle ten onrechte uitbetaalde bedragen terugvordert;".

13. Bij arrest nr. 32.261 van 22 maart 1989 is besloten dat het voormelde beroep tot nietigverklaring doelloos was geworden, doordat de verwerende partij de beslissing van 18 augustus 1987 zonder voorbehoud had ingetrokken.

14. Verzoekster heeft van 1 oktober 1987 tot 30 september 1992 loopbaanonderbreking genoten. Zij heeft ontslag genomen bij de RDP op 1 oktober 1992.

15. In een brief van 5 maart 1990 aan de Minister van Pensioenen, heeft het Rekenhof er akte van genomen dat de RDP bereid was om de ten onrechte uitgekeerde bedragen via gerechtelijke weg terug te vorderen.

16. In een brief van 24 januari 1996 aan de Minister van Pensioenen heeft het Rekenhof gevraagd hoe het met de voormelde zaak staat.

17. Op 21 april 1997 heeft de administrateur-generaal van de RDP de volgende brief gericht aan verzoekster:

" Ik verwijs naar de briefwisseling die wij hebben gehad toen u bij de Raad van State een beroep had ingesteld tegen de beslissing van 18 augustus 1987, waarbij

u ambtshalve op non-activiteit zonder wedde werd gesteld voor de periode van 1 oktober 1982 tot 31 mei 1987.

Die beslissing van 18 augustus 1987 is ingetrokken, wat niet betekent dat de dagen verlof of disponibiteit die u tijdens de genoemde periode hebt gekregen, als regelmatig kunnen worden beschouwd.

Ons beheerscomité heeft besloten om de bedragen terug te vorderen die u ten onrechte hebt geïnd. Bijgaand vindt u het overzicht en de verantwoordingen ervan.

De eis tot terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde bedragen heeft betrekking op de volgende punten:

1. Verschuiving van de tweejaarlijkse weddeverhogingen: voor de periode van 16 april 1981 tot 15 oktober 1981 bent u in disponibiteit gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden. In die stand had u geen recht op een activiteitswedde, noch op weddeverhoging. Aangezien u geacht werd geen werkelijke diensten te verrichten, kwam u niet in aanmerking voor de tussentijdse verhogingen (artikel 14 van het koninklijk besluit van 29 juni 1973 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries), die u nochtans hebt gekregen.
2. Tussen 1 oktober 1982 en 31 maart 1987 zijn 143 afwezigheidsdagen tegen 100% vergoed; het ging evenwel om deeltijdse verrichtingen die de toegestane termijn van 90 dagen per anciënniteitsperiode van tien jaar overschreden.
3. Tijdens dezelfde periode zijn 155 dagen per vergissing beschouwd als dagen disponibiteit wegens ziekte en tegen 60% vergoed, terwijl die afwezigheidsdagen niet gewettigd waren door geneeskundige verklaringen.

Bijgevolg verzoek ik u de hoofdsom van 553.008 BEF te storten op het rekeningnummer (...). Gelieve mij binnen vijftien dagen mee te delen wat uw voornemens zijn, zo niet zie ik mij genoodzaakt een gerechtelijke procedure in te stellen."

Dat is de bestreden beslissing.

18. Bij een aangetekende brief van 6 mei 1997 heeft de raadsman van verzoekster aan de verwerende partij laten weten dat de Raad van State bij zijn arrest nr. 32.261 van 22 maart 1989 heeft vastgesteld, met het gezag van gewijsde dat aan zijn arresten verbonden is, dat de beslissing van 18 augustus 1987 zonder voorbehoud is ingetrokken, zodat de verwerende partij geen soortgelijke beslissing als die van 18 augustus 1987 meer kon nemen, temeer daar de zaak verjaard was, en dat verzoekster, in geval van een rechtszaak, zich het recht voorbehield schadevergoeding te eisen wegens het instellen van een roekeloos en tergend geding.

19. Op 10 juni 1997 heeft de RDP verzoekster voor de rechtbank van eerste aanleg te Namen gedaagd om de wedden terug te vorderen die zij ten onrechte zou hebben ontvangen. Dat geding is nog altijd hangende.

II. IN RECHTE

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de bestreden beslissing noch expliciet, noch zelfs impliciet betrekking heeft op de administratieve stand van verzoekster, dat de bestreden beslissing alleen tot doel heeft om verschillende, ten onrechte geïnde bedragen terug te vorderen; dat zij een exceptie van onbevoegdheid opwerpt, omdat het beroep volgens haar in werkelijkheid gericht is tegen een vordering tot teruggave van ten onrechte uitbetaalde bedragen, hetwelk tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken behoort; dat het beroep ook doelloos zou zijn, aangezien de bestreden beslissing, die door verzoekster wordt beschouwd als een beslissing waarbij haar administratieve stand impliciet wordt gewijzigd, denkbeeldig is; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opmerkt dat alles draait rond de vraag of verzoekster "er recht op heeft dat de financiële gevolgen van onregelmatige administratieve situaties worden gehandhaafd: kunnen door een overheid gemaakte vergissingen, die zowel de administratieve stand als de geldelijke situatie van een personeelslid beïnvloeden, worden rechtgezet via een vordering tot teruggave van ten onrechte uitbetaalde bedragen, op basis van een expliciete beslissing van de betrokken overheid die verklaart dat ze alleen wil dat de voorlopige situatie waarin het betrokken personeelslid zich had moeten bevinden, wordt hersteld?" en die vraag bevestigend beantwoordt; dat de verwerende partij in haar laatste memorie beklemtoont dat de bestreden beslissing alleen betrekking heeft op het terugvorderen van ten onrechte uitgekeerde bedragen;

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord en in haar laatste memorie aanvoert dat de brief van 21 april 1997 niet alleen de beslissing van de verwerende partij bevat om bedragen terug te vorderen die verzoekster ten onrechte zou hebben gekregen, maar ook een impliciete beslissing om haar administratieve stand voor de omstreden periode te wijzigen, en dat de eerste beslissing weliswaar uitsluitend onder de bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken valt, maar de tweede onder de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State; dat voor verzoekster in het onderhavige geval de administratieve en geldelijke aspecten van haar situatie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn doordat de aanspraak van de verwerende partij om diverse, zogenaamd onverschuldigde bedragen terug te vorderen, noodzakelijkerwijs inhoudt dat haar administratieve stand met terugwerkende kracht op de helling wordt gezet; dat de verwerende partij, in tegenstelling tot wat betreft de vordering tot teruggave van de ten onrechte uitbetaalde bedragen, die betrekking heeft op de verschuiving van de tweejaarlijkse en de tussentijdse verhogingen voor de periode van 16 april 1981 tot

15 oktober 1981, in verband waarmee de verwerende partij niet betwist dat verzoekster op regelmatige wijze in disponibiliteit wegens persoonlijke aangelegenheden is gesteld, in de andere punten van de vordering, geldelijke gevolgen wil trekken uit de administratieve stand die verzoekster volgens haar had moeten hebben als de beslissing tot vaststelling van haar administratieve stand geen fouten had bevat; dat de brief van 21 april 1997 dus impliciet, maar stellig een beslissing inhoudt om de administratieve stand van verzoekster op de helling te zetten;

Overwegende dat de brief van 21 april 1997 naar de vorm weliswaar overkomt als een vordering tot terugbetaling van diverse bedragen die verzoekster ten onrechte zou hebben ontvangen, maar, gelet op de context en inzonderheid in het licht van de brief van 5 februari 1988, genoemd in punt 8 van de uiteenzetting van de feiten, toch impliceert dat de steller van de brief de administratieve stand van verzoekster opnieuw ter discussie wil stellen; dat de verwerende partij, door in de brief van 21 april 1997 te stellen dat haar 155 afwezigheidsdagen in de periode van 1 oktober 1982 tot 31 maart 1987 niet gewettigd waren door geneeskundige verklaringen, terugkomt op de kwalificatie die destijds aan die afwezigheidsdagen was gegeven en op de administratieve stand disponibiliteit waarin verzoekster dienovereenkomstig was geplaatst, dat zulks ook geldt voor de passage in de brief waarin de verwerende partij de regelmatigheid betwist van het verlof voor verminderde prestaties in geval van ziekte dat verzoekster gedurende 143 dagen tijdens diezelfde periode heeft gekregen om de - betwiste - reden dat "het toegestane aantal van 90 dagen per anciënniteitsperiode van tien jaar" daarmee wordt overschreden en die verlofdagen niet gewettigd zouden zijn geweest door geneeskundige verklaringen; dat de brief aldus een impliciete beslissing bevat om de administratieve stand van verzoekster te wijzigen en een expliciete beslissing om de financiële situatie van verzoekster te wijzigen; dat het beroep bijgevolg niet tegen een denkbeeldige beslissing is gericht; dat de vraag of de Raad van State bevoegd is om van de voormelde impliciete beslissing kennis te nemen in het raam van de geschillenberechting op eis tot nietigverklaring, afhangt van de vraag of de beslissingen waarbij verzoekster in de beschouwde periode verlofdagen en dagen disponibiliteit wegens ziekte heeft gekregen met toepassing van de koninklijke besluiten van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke aangelegenheid en van 13 november 1967 betreffende de stand disponibiliteit van het Rijkspersoneel, rechten doen ontstaan of louter rechten erkennen en bijgevolg of ze al dan niet inhouden dat de steller ervan enige beoordelingsbevoegdheid uitoefent; dat die vraag die de partijen in het tweede middel

hebben opgeworpen, niet is onderzocht in het verslag; dat de debatten bijgevolg moeten worden heropend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken. Na inzage daarvan, beschikken verzoekster en de verwerende partij over een termijn van dertig dagen om hun opmerkingen te doen kennen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig januari tweeduizend vijf door:

de HH.	ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.